

**Verbi Domini Et Spiritus Oris Domini, quo factus est omnis coeli Exercitus
Gloriae Sacrum ipsa Angelorum anniversaria solemnitate publicat ac ad serium
ardentissimumq[ue] studium supremo illi Thronorum, Dominationum
Principatuum & potestatum magnificentissimo Conditori pro tam sanctis
potentibusq[ue] Spiritibus custodiae nostrum deputatis reddendae summo
Conditori, ...**

Rostochii: Keilenbergius, 1678

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735978689>

Druck Freier Zugang

VERBI DOMINI ET SPIRITUS ORIS DOMINI,

148.

2

quo factus est omnis cœli Exercitus

GLORIÆ SACRUM

ipsâ ANGELORUM anniversariâ solemnitate publicat

ac ad serium ardentissimumq; studium

supremo illi Thronorum, Dominationum,

Principatum & potestatum,

magnificentissimo Conditori

pro tam sanctis potentibusq; Spiritibus

custodiæ nostrum deputatis

reddendæ summo Conditori, Spirituum Patri, submissæ

Evcharistiæ, exorandæ amplioris Angelorum custodiæ,

exoptandæ sectandæq; humilitatis Angelicæ

expectandæ deniq; in cœlo æqualitatis cum Angelis gloriosæ,

Omnes omnium ordinum Cives Academi-

cos invitat.

AUGUSTVS VARENIVS, D.

Colleg. Theol. Senior, Consist. Ducum Mekleb.

Affessor, Acad. Rostochiensis h. t. RECTOR.

Apoc. XIX, 10. c. XXII, 8. 9.

*Ego verò Johannes, quum hæc audivissem, & vidissem, procidi ante pedes
Angeli, qui mihi hæc ostendebat, ut adorarem eum.*

*Sed is dixit mihi: Vide ne (feceris!) Conserveus enim tuus sum & fratrum
tuorum prophetarum (habentium testimonium Jesu) & eorum qui observant
verba libri hujus. Deum adora! Testimonium enim Jesu, est Spiritus prophetie.*

ROSTOCHII,

Typis Friderici Keilenbergii, Acad. Typogr. An. cto 1706 LXXIX.

841 **S**ummi, ex dilectionis & dignationis Christi caractere, nominis, Apostolus idem & Evangelista pariter, ac novi Test. Propheta, arcanorum Angelicorum contemplator & Auscultator, nec in tanto muneris fastigio suæ dissimulator infirmitatis, in ipsa ferè arcanorum Apocalypticorum clausulâ, illa commemorat, quæ ad considerationem & majestatis faciunt Angelicæ, & humilitatis ac modestiæ, & seriæ in Deum pietatis & reverentiæ. *Majestatis* illud argumentum, quod cum visus, auditusq; Johanni esset, tantoq; se gloriosi Luminis fulgore ostendisset, Internuncius Numinis Angelus, & jam sublimia illa mysteria de *nuptiis Agni & civitate cœlesti cujus templum Dominus & Lucerna Agnus est* (c. XIX, 7. c. XXI, 22. 23. c. XXII, 5.) perorasset, hic lapsus abundus ad pedes Angeli, adoraturus (non civiliter: sed religiosè) tantum Oratorem, *prociderit*, nec post repulsam primam *deum* abstinerit. *Humilitatis*, (quod atrum in Tartaro Cacodæmonem, olim ab ipso Domino superbè impudentissimèq; cultum religiosæ adorationis sibi deposcentem, in perpetuum, nisi pudere dediticisset, pudorem dare potuisset) quod repulsus prohibitusq; inde Johannes fuerit à præcipitis illius consilii adorationis executione, quia ipse Angelus non *Deum*: sed illius Dei vel Domini velut Angelorum Conditoris servum se est professus, nec ex tanta flammæ Angelicæ, naturæq; merè spiritualis eminentiâ, saltem non refugit JOHANNIS: sed & nec *Fratrū ejus Prophetarum, habentium testimonium Jesu, quod est Prophetia Spiritus, omniumq; observantium verba libri hujus, Conservum se agnoscere*: Pietatis deniq; illorum thronorum Angelicorum, & in Conditorem *SPIRITUM ORIS DOMINI*, devotissimæ reverentiæ, quod à se Creaturâ ad Creatorem, à se Ministeriano supremi Numinis, *quod adorant Angeli*, ad ipsum DOMINUM, velut essentiali numero unum, unumq; adorationis Sacræ & religiosæ objectum ablegarit Johannem, bisq; illi acclamarit illud: *DEUM ADORA* (quod Cypr. l. de bono pat. in fine legit: DOMINUM JESUM adora!) quo fulmine tantus Orator, nec se sine læsæ majestatis crimine adorationem religiosam soli Deo debitam, posse vel potuisse unquam admittere, nec sive Johannem, in novo, sive e. c. Daniele in V. T. utrumq; *Prophetam, habentem testimonium Jesu*, vel quemcunq; ex communi credentium numero debuisse vel debere, ulli

re, ulli supposito creato, nec vel ipsi MICHAELI Archangelo, nec thronis, cultū religiosum, velut soli Deo debitū deferre, publicè declaravit.

Qui nuper sub schemate Anti-Sociniano Dubitantii, ingenti inauditoq; haecenus paradoxo orbi, veteremq; *Eunomianorū, Macedonianorū, & in his Tropicorū*, utut naturam Spiritus S. divinā exauctorantium, inq; Creaturæ primariā qvādam & vel Angelicā classe collocantiū, *persona* tamē, etsi creatæ vel Angelicæ qvoq; *unitatē*, Spiritui S. asserentium, auxit hæresin, *Angelos omnes*, totumve illum *coelestis militiæ exercitum*, non supponendo throno S. Spiritus: sed in eo collocando (sic ut ubi Ecclesia Catholica unum essentiali pariter & personalis numero credidit & professæ est æternum æterni Patris Filiq; Spiritum, ibi derepente collocetur, Spiritus S. nomine intelligenda, *universa illa panegyris innumerabilium Angelicorum Spirituum*) opinatus quidem, se in hac qvoq; Apocalypsi invenisse, grande suo paradoxo præsidium, qvo tamē validissimè ab Evangelistâ, ejusdemq; *conservo* Angelo excutitur ac fortissimè repellitur. Memoratur hic Angelus, sanè posterior cum *Johanne* collocutor, c. XXI, 9. ac probabiliter, sive idē numero, sive alius ex eodē *septenario* conf. c. XVII, 1. c. XIX, 9. fuisse *Unus ex septem illis Angelis*, qui *7. phialas plagosas excescenditæ Dei in terram effuderant* conf. c. XVI, 1. c. XXI, 9. atq; adeo talis, qui per illum *septenarium*, reducitur ad *choros & panegyris XII. legionum Angelorum*, quorum mentio in Evangelio Matth. XXVI, 53. vel illa millies millia *& centies centena millia*, quorum *ministrantium ad thronum* Majestatis, vel *coram antiquo dierum stantium* fortissimorum Angelorum in Daniele c. VII, 10. illustris memoria, vel illas *myriades myriadum, & chiliades chiliadum* *κχι λδ ζευ* thronum majestatis stipantium, & præeuntibus *4. Animalibus, & 24. Senioribus* canticum novum *Agno Redemptori* accinentium Apoc. c. V, 11. Scilicet, prout Pater unus numero hypostatico est, prout *Filius* una numero persona est: ita & *Spiritus S.* numero *personali* unus est. Matth. XXIX, 19. sic ut *Pater, Filius, & Spiritus S.* non sint nisi *tres* s. *tres persone*, & adeo *Spiritus S.* unus ex illis tribus, qui tres essentiali numero *Unum sunt* 1. Joh. V, 7. de quo adeo scriptura propriè locuta non loquitur, nisi ut de *UNO* s. *unâ persona*, non saltem asserendo *unum eundemq; Spiritum S.* respectu *Veteris & novi Testamenti*,
pro-

prout non alius Deus Veteris quàm N. Testamenti: sed citra talem re-
 spectum oppositum temporum; in contradistinctione *charismatum*
vel donorum, ministeriorum & energematum velut *variorum & distincto-*
rum, cum tamen unus idemq; sit *Spiritus S.* idemq; Dominus & Deus
agens omnia in omnibus, sic ut omnia illa agat UNUS ILLE ET IDEM SPI-
 RITUS distribuens singulis sicut vult conf. 1. Cor. XII, 3. 4. 5. 6. 8. 11. prout
 & in baptismo & Cœnæ Sacramento omnes per unum Spiritum baptiza-
 mur, & omnes in unum Spiritum potamur vid. ibid. v. 13. & conferantur
 pluscula pro illâ unitate *Spiritus S.* militanti argumenta Joh. XIV, 17.
 26. c. XV, 26. c. XVI, 13. Act. I, 16. c. IV, 25. Eph. IV, 4. 5. 1. Tim. IV, 1. Atq;
 panegyris Angelica non est una persona, nec hic Angelus, unus τῶν ἁγίων,
 ita est unus numero, ut nō sit ex classe τῶν πολλῶν Ἀγγέλων conf. Apoc. V,
 11. sive sic, ut sub uno genere, distingvatur & specie & numero, sive ut sub
 unâ solâ specie distingvantur essentiali personalive numero, (quod po-
 sterius est de fide conf. Ps. CIV, 4.) Neq; scriptura de Angelis loquitur
 ut de uno: sed ut de multis conf. loc. all. Gen. c. III, 24. c. XIX, 2. c. XXXII,
 1. 2. Ps. XCI, 11. E. hæc Spirituum congregatio non est SANCTUS ILLE
 SPIRITUS absolutē & simpliciter UNUS. Ceterum non sic personato
 AntiSociniano paradoxo Autori satisfactum. Habet quo veritati ob-
 strepat. Si enim nec Scriptura, nec Patrologia refugit Spiritum Sanctum
 ut toties expressum in singulari, declarare per pluralem, nec Angelicorū
 Spirituum panegyri in congregationem, expressâ familiarissimē in plurali
 declarare aliquando, salvâ Spirituum pluralitate, per numerum sin-
 gularem. E. hic non magis perimit pluralitatē personalem in memo-
 rato singulariter *S. Spiritu & Enallagam singularis pro plurali*, quàm
 collectivē in tali Angelo. Sed E. Pro minore affertur, quoad Spiritū S. votū
 Jobannis Apocalypticum, pacis sc. & gratiæ ἀπὸ τῶν ἁγίων πνευμάτων sc. à
 VII. Spiritibus c. I, 4. (conf. c. III, 1. c. IV, 5. c. V, 6.) & illi VII. Spiritus con-
 feruntur cum septem stellis Angelis c. I, 20. VII. Angelis tubicinibus c. IIX,
 2. VII. Angelis totidem phialarum exandescentiæ Dei fusoribus c. XVI, 1.
 nec minus illa, in eadem Apocalypsi, mentio SPIRITUUM prophetarum
 ut sic ille à Petro in singulari expressus SPIRITUS Prophetarum, resolu-
 tur in plures Sanctos Spiritus Prophetarum, c. XXII, 6. quin &, mentio
 SPIRITUUM Prophetarum in Paulo 1. Cor. XIV, 32. Urgetur dissartitio &
 divisio

divisio S. Spiritus per tot individua, Num. XI, 17. 25. 2. Reg. II, 9. Act. XI, 17. 18. Hebr. II, 4. Joel. II, 28. 29. Tit III, 6. quæ nimis certum argumentum præstet Spiritum S. esse collectionem plurium Spirituum, quodq; non saltem non repugnet: sed & probari ex scripturis & antiquitate, priorum certè 3. seculorum, possit, Spiritus Angelicos, vocari Sanctos Spiritus Psal. CIV, 5. Hebr. I, 13. Marci IIX, 38. Luc. IX, 26. Minorem eandem quoad Angelos ex Ps. XXXIV, 7. ex mentione Satanae, Diaboli, serpentis antiqui, Draconis magni, Diaboli & Satanae Apoc. c. XII, 9. Luc. XI, 18. & Spiritus illius immundi, qui duplicato articulo nominetur in singulari τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, cum tamen fuerit in obfesso plena Daemonum legio Marci V, 8. 9. 10. locuta licet in singulari, conf. & ibi & Luc. IIX, 30. 31. unde nil obstat etiam per τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον intelligi posse totam Universitatem s. multitudinem Spirituum. Et hi primarii arietes sunt, qui expugnando primo nostro ex Apocalypsi inscriptâ deducto admoventur argumento: sed sine ictu lethifero, ut in illis morsum serpentis antiqui, Spiritus seductionis I. Joh. IV, 6. nulli magis, quàm SPIRITUI Sancto, Spiritui veritatis, Joh. XIV, 17. Spiritui gratia & precum Sach. XII, 10. Spiritui fidei & vita 2. Cor. IV, 13. Rom. IIX, 2. (cujus & per universum, & per Ecclesiam singulosve & renascituros, & jam renatos, ac sic fideles, & horum corpora æquè ac mentes & voluntates, illas illuminando, & ad assensum veritatis inclinando, ne fanaticis opinionibus vel Diabolicis furoribus, impleantur, utraq; & flectendo, & gubernando, sese diffundunt, tenebrarum regno infestæ invisæq; energiae) inimici, legere liceat, quæq; in hæreticis notavit Tertullianus l. de præscript. adulteria scripturarum & oppositiones mendaciorum, vel, prout idem loquitur, adulterum sensum, & corruptorem stylum. Quia enim, magnificè & salubriter Spiritus S. ita modificavit scripturas, ut locis apertioribus fami occurreret, obscurioribus autem fastidium detergeret, nihil autem de illis obscuritatibus eruatur, quod non alibi planissimè dictum reperiatur Aug. l. 2. de doct. Chr. illi cum deberent quæq; aperta & manifesta deligere, quæ si in scripturis sanctis non invenirentur, nullo modo esset, unde aperirentur clausa & illustrarentur obscura Aug. l. un. de un. Eccl. c. 5.) non ex manifestis aperiunt clausa & illustrent obscura: sed ex obscuris vel propter exercendas mentes rationales figuratè atq; obscurè positis obscurant in clarissimâ luce posita. Veniamus in rem præsentem. In loco Apocalypseos c. I, 4. mentio quidè

ἐν τῇ πνεύματων: sed sine addito ἀγίων, ut adeo nec hic memorentur VII. Spiritus Sancti, etsi non tantum nil obstat, quin illo nomine μεταφυσικῶς & pro ratione styli & septenarij mystici Apocalypticj, habito respectu ad Spirit. S. per charismata varia, VII. illis Ecclesijs distributa, intelligatur Unus ille idemq; Sanctus Spiritus: sed & longè graviora in conspicuo, Lectori conscientioso sint argumenta, quibus illud affirmetur, quàm quibus in dubium vocetur. Nec numerum pluralem apud Hebræos pluralitatis semper esse, sed & aliquando excellentissimæ singularitatis, notum. Et quid mirum, singularis phraseologiæ quicquam etiam circa Spiritum S. occurrere in Apocalypsi, libro figuris mysteriorūq; umbraculis præ ceteris opaco? Et tamen deinceps in singulis Ecclesijs loquitur τὸ πνεῦμα, conf. c. II, 7. 11. 17. 29. c. III, 6. 13. 22. Absurdum autem VII. Spiritus confundi cum VII. stellis, cum VII. tubicinibus & phialarum effundendarum Angelis, cum VII. illi ἀστέρες vel stellæ apertè nominentur VII. Ecclesiarum Angeli s. Doctores vel Episcopi, quorū sive robusta fides & confessionis constantia planè laudatur, e. c. Smyrnæi c. II. à v. 8. ad 12. & Philadelphiensis c. III. à v. 7. ad 14. sive ex parte majori laudatur, prout Epbesini c. II. à v. 1. ad 8. Pergameni à v. 12. ad v. 18. Thyatireni c. II. à v. 18. ad usq; f. sive ex parte majori vel omni culpat, prout Sardensis c. II. ad usq; v. 7. & Laodicensi à v. 14. ad usq; fin. cap. VII. autem illi Tubicines & phialarum effusores ubiq; VII. Angeli appellantur, non VII. Spiritus, & reducantur ad illos Angelos, qui in apparatu Throni Majestatis contradistingvuntur VII. Spiritibus, & adorant agnum, quod non prædicatur de 7. Spiritibus conf. c. IV, 5. Absurdum conciliare velle Interpretes VII. Spirituū, qui de Angelis, cum illis qui de Spiritu S. intellexerunt, cum illi negarint intelligendū Spir. S. hi, VII. Angelos. In Apoc. XXII, 6. autē licet quidā Codices habeant: κύριος ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων πρὸς τοὺς ἀγγέλους, & plures tamen & antiquiores habent τῶν ἀγίων πρὸς τοὺς ἀγγέλους, quomodo & Andr. Casareensis legit, etsi ejus interpret Peltanus Vulgatam secutus reddidit: Dominus Deus Spirituum Prophetarum, sive ut intelligantur Angeli, velut πνεύματα λειτουργικά ministrantes Prophetis, prout Angelus Johanni conf. c. I, 1. & ibidē XXII, 6. sive dona Prophetica à Christo Domino Deo Angelis internūciis & Prophetis communicata: sed & in loco I. Cor. XIV, 32. per πνεύματα

¶ *Quod non intelligi ipsam Personam S. Spiritus, & prædicatum, & cō-*
textus exidenter evincit, conf. quoq; Hebr. XII, 9. Qui sc. est Deus o-
mnium Spirituum, ille quoq; Deus est Spirituum Prophetarum sc. &
Spiritus, quo homines sunt, & Spiritus donorum, quibus Prophetæ sunt.
Distributio autem omnis illa & divisio e. c. Spiritus Moysi in LXX. Presby-
teros, Elia in Elisæum ceterosq; Discipulos ad dona propriè pertinet,
etsi uni personæ & Spiritui immenso, salvâ indivisibilitate, non
repugnat magis, sese substantialiter, quàm effectivè pluribus commu-
nicare, ut adeò ineptè ex illâ distributione inferatur ad plures San-
ctos Spiritus. Graviter sec. III. Cypr. serm. de S. Spir: Moysi olim jussum
est, ut in Viros LXX. de Spiritu suo partiretur, quibus cum imposuisset Mo-
ses manus, requievit in eis Spiritus S. qui non Moysi ablatus est quasi ipse si-
ne Spiritu remaneret, vel idem Spiritus secaretur in partes: sed secundum
mensuram donationis divinæ, quæ erat in Moise, gratia singularis facta est
multiplex & communis & data est multis in eo potestas, quod prius soli Mo-
ysi disponebat autoritas. Sic Helia Spiritum duplicem recepit Helisæus, non
quod in duas substantias idē Spiritus sit divisus, & Duos Prophetæ SANCTOS
babueris SPIRITUS: sed quod populo Christiano, cujus typum Helisæus ge-
rebat data sit potestas in opere & sermone &c. Spiritus Angelicos uspiam
in scripturâ appellari Spiritum S. vel in plurali Spiritus Sanctos, non sine
paralogismo petitionis principii & compositionis dicitur. Quod si de
Deo Patre & Filio non valet illatio: Pater & Spiritus est (quia Deus est
Spiritus Joh. IV, 24.) & Sanctus Jos. XXIV, 19. E. Pater est Spiritus S. (Ea-
dem ratio Filii) quantò minus ferendum sic inferri: Angeli appellantur
& sunt Spiritus Pl. CIV, 5. iidem (boni Angeli) appellantur alibi Sancti
e. c. Marci IIX, 38. Luc. IX, 26. E. Angeli appellantur & sunt Sanctus Spi-
ritus, & adeo S. Spiritus non est una persona: sed plures sc. congregatio
omnium Spirituum Angelicorū, & sic dantur innumerabiles Spiritus Sancti.
Falsum uspiam in scripturis, Spiritum S. denotare individuum vagum.
Quæ pro Spiritu S. quod in Sacris & veterū scriptis veniat nomine Spi-
rituum Sanctorū cumulatissimè allegantur ex patribus, sive aliena sunt,
sivè mutilatè & sublesta fide citata, sive ex allegorumenis & Hypoboli-
mæis ac supposititiis hausta, sive malè explicata & applicata, sive prava
illatione detorta, qualia quæ ex Orig. contra Celsum allata. Licet enim
 alicubi

alicubi appellarint Angelos Spiritus Sanctos, tamēn apertē à SPIRITU
 S. velut creaturas à Creatore, Ministros à Domino distinxerunt. Ex-
 pressē alibi Origenes l. 9. in c. 8. ad Rom. *Est inquit, Spiritus Dei, qui & idē
 est Spiritus Christi, idēq; & SPIRITUS SANCTUS est. Sed & idem Spi-
 ritus ille adoptionis Rom. IIX. de q̄uo EODEM dicit David, SPIRITUM S. tuum
 ne auferas à me, q̄uem Spiritum S. principalem (Spiritu principali confirma-
 me!) propterea arbitror nominatum, ut ostenderet esse quidem multos Spi-
 ritus: sed in his principatum & dominationem tenere SPIRITUM S. q̄ui inde
 principalis appelletur. Sicut enim multi sunt Filij Dei, ut Scriptura dicit:
 Ego dixi Dij estis, & filij excelsi omnes, UNUS tamen est NATURA FILIUS
 & UNIGENITUS de Patre, per q̄uem omnes Filij appellantur: ita & Spiritus
 quidem sunt multi: sed UNUS est, q̄ui verē ex ipso Deo procedit, & ceteris
 omnibus vocabuli ac sanctificationis suę gratiam donat. Plures sc. sunt SPI-
 RITUS MINISTERIALES, q̄uod declarat Apostolus Hebr. I, ult. & David
 dicens: Qui facit ANGELOS suos SPIRITUS & c. Idem paulō post l. al-
 leg. ad c. 8, 23. non per modum decidentis: sed interrogantis propo-
 nit illud: Quid ergo, sicut primitiæ aræ, & primitiæ torcularis ejusdē
 liquoris est, cujus torcular, itane videbitur, & q̄uod dicitur primitiæ Spi-
 ritus, ex MULTIS reliquis SPIRITIBUS SANCTIS & beatis unus aliquis esse
 præcipuus? Respondet nunc duplici modo, sc. primo distingvendo in-
 ter SPIRITUS MINISTERIALES q̄ui multi sunt, allegato loco in Ep. ad
 Hebr. c. I, ult. & SPIRITUM adoptionis, ac hujus primitias, per q̄uem scil.
 adoptatus aliquis in Filium possit primitivorum Ecclesię, q̄uæ in cœlis est so-
 ciari. Multum autē differre, à ministerialib; Spiritibus SPIRITUM SAN-
 CTUM, cujus primitias Paulus cum sui similibus habere se dicit. Respondet
 secundò: Apud Apostolum Paulum diversa DONA vel charismata S. SPI-
 RITUS sæpe MULTOS SPIRITUS nominari allegato loco I. Cor. XIV, 32.
 q̄uorum omnium donorum quicquid est summum & magnum sine dubio con-
 secuti sint Apostoli, atq; sic primitias Spiritus, ut idonei essent Ministri N. T.
 & c. Apparet non sine manifesto crimine falsi Origeni dogma imputa-
 ri, per SPIRITUM S. intelligi congregationem omnium Spirituū An-
 gelicorū, & hoc sensu agnitos Origeni multos Spiritus Sanctos. Eadē ra-
 tio Cypriani, q̄ui constanter ep. 70. ad Jan. & 74. ad Pomp. item l. de S.
 UNUS, inquit, SPIRITUS SANCTUS est à Patre & Filio procedens.*

qui longè plus, & longè est, quàm me.
 Quicquid sit, manifestum id saltem ex dictis
traditiones, prophetarumq; divina vaticin
 dem, uti rerū divinarū mysteria ad ipsas
 teroqvi talium ex asse ignaras, nec studios
 terentur, ipsaq; eadem in literas vicissim
 Quibus in terminis si *Baronio* risisset sub
 ret temerè, qui dicam ei isthoc nomi
 enim longè ille VIR evagatus ulterius,
 tùm non ipsos fecisse Christianos legitu
 in jus quodammodò vocitari, nimiaq;
 tatis merebatur. Cui quidem *Epicharmus*
 το ἀπίστῳ, revocari identidem in anin
 Quā ipsa etiam tam salubri, quàm necessa
 sublesta maximè fidei Scriptor, NICEPH
 struendus fuerat, qui, nescimus quæ no
 gus PRIMOGENITO DEO POSITA; i
 BRÆO PUERO, oraculum Delphicum,
 TERRISq; EXCEDERE jubente, fab
 cap. 17. nugatus est. Nil nos tutius arbit
 ut auream *Augustini* (quanquam abs sem
 mum hoc casu dissentientis, & quæ *Aug*
 ta insinueret, tanquam genuina hinc in
 quamur regulā, nihilq; firminus esse credan
 dos quoslibet alienos, si hac de re contend
 fulciendos, si rectè sapuerint, quàm ut dic
 CHRISTO ea proferantur, quæ in judeorū
 dicibus. Quæcunq; enim aliorum Prophetia
 STUM JESUM gratiā producuntur, putari
 Christianis conficta esse. Ita sanctissim⁹ Pat
 47. Sed satis, & plus fortè quam satis, de I
 CIVES ACADEMIÆ honoratissimi svavif

